

Cuprins

1 Introducere

2 Ce este odihna lui Dumnezeu?

2.1 Primul om care a reintrat în odihnă

2.2 Ce este totuși această odihnă?

2.3 Adevărata ispită a lui Isus

2.4 Curgerea puterii e în odihnă

2.5 Lucrarea lui Isus și a noastră

2.6 Pace versus putere

2.7 Odihna e o persoană

2.8 O singură "muncă" în Noul Testament

3 Cum să intri în această odihnă?

3.1 Cuvântul lui Dumnezeu

3.2 Vorbirea în limbi

4 Ascultă / Vizionează / Descarcă

Introducere

Evrei 3:7-4:16 (NTR & BTF2015)

⁷ De aceea, așa cum spune Duhul Sfânt:

„Astăzi, dacă auziți vocea Lui,

⁸ nu vă împietriți inimile,

ca în răzvrătire,

ca în ziua testării în pustie,

⁹ unde părinții voștri M-au testat,

M-au pus la încercare și Mi-au văzut lucrările

¹⁰ timp de patruzeci de ani!

De aceea M-am mâniat pe generația aceea

și am zis: «Ei întotdeauna se rătăcesc în inima lor.

N-au cunoscut căile Mele.»

¹¹ Așa că am jurat în mânia Mea:

«Nu vor intra în odihna Mea!»

¹² Fiți atenți, fraților, ca nu cumva vreunul dintre voi să aibă o inimă rea a necredinței, care să-l îndepărteze de Dumnezeuul cel Viu,

¹³ ci îndemnați-vă unul pe altul în fiecare zi, cât timp se zice „astăzi“, astfel încât niciunul dintre voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului.

¹⁴ Căci am devenit părtași ai lui Cristos dacă într-adevăr ținem cu fermitate până la sfârșit convingerea noastră de la început,

¹⁵ în timp ce se zice:

„Astăzi, dacă auziți vocea Lui,
nu vă împietriți inimile
ca în ziua răzvrătirii.“

¹⁶ Căci cine au fost cei ce au auzit și s-au răzvrătit? Nu toți cei ce au ieșit din Egipt prin Moise?

¹⁷ Și pe cine S-a mâniat El timp de patruzeci de ani? Nu pe cei care au păcătuit și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?

¹⁸ Cui a jurat El că nu vor intra în odihna Lui, dacă nu celor care nu au ascultat? (*Scopul lui Dumnezeu nu era ieșirea din Egipt, ci intrarea în moștenire, în odihnă*)

¹⁹ Vedem așadar că ei n-au putut să intre din cauza necredinței.

^{4:1} De aceea, din moment ce rămâne o promisiune de a intra în odihna Lui, să ne temem ca nu cumva vreunul dintre voi să pară că nu a beneficiat de ea.

² Căci și nouă ne-a fost vestită Evanghelia, ca și lor, dar lor, *cuvântul pe care l-au auzit nu le-a fost de niciun folos, nefiind amestecat cu credință în cei ce l-au auzit.*

³ Însă noi, cei care am crezut, intrăm în acea odihnă, așa cum a spus:

„De aceea am jurat în mânia Mea:

«Nu vor intra în odihna Mea!»“

Deși lucrările Sale au fost terminate încă de la întemeierea lumii –

⁴ pentru că a spus undeva, despre ziua a șaptea, astfel: „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui“

⁵ și, din nou, în același loc: „Nu vor intra în odihna Mea!“

⁶ Deci, fiindcă rămâne ca unii să intre în ea, și întrucât cei dintâi, cărora li s-a vestit Evanghelia, n-au intrat din cauza neascultării,

⁷ El hotărăște din nou o anumită zi, – „astăzi“ –, zicând, prin David, după mult timp, așa cum s-a spus mai înainte:

„Astăzi, dacă auziți glasul Lui,
nu vă împietriți inimile!“

⁸ Căci dacă Iosua le-ar fi dat odihnă, atunci Dumnezeu n-ar fi vorbit mai târziu despre o altă zi.

⁹ Prin urmare, rămâne o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu.

¹⁰ Fiindcă oricine a intrat în odihna Lui s-a odihnit și el de lucrările lui, ca și Dumnezeu de ale Sale.

¹¹ Așadar, să ne străduim (să facem orice efort, să ne muncim) deci să intrăm în acea odihnă, pentru ca nimeni să nu cadă prin același fel de neascultare!

¹² Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și activ (puternic), mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând până desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva și este cel ce discerne gândurile și intențiile inimii.

¹³ Nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit ochilor Lui, înaintea Căruia trebuie să dăm socoteală.

¹⁴ Așadar, fiindcă avem un Mare Preot Care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ne ținem tare de mărturisirea noastră.

¹⁵ Căci *n-avem* un Mare Preot Care să nu poată avea milă de slăbiciunile noastre, ci Unul Care a fost ispitit în toate felurile, ca și noi, dar fără păcat.

¹⁶ Așadar, să ne apropiem cu îndrăzneală de tronul harului, ca să primim milă și să găsim har care să ne dea ajutor la vreme de nevoie.

Dumnezeu promite lui Avraam cu 700 de ani înainte că poporul din sămânța lui va trece prin robie în Egipt, dar apoi va fi scos și dus în țara promisă. Și apoi Dumnezeu trimite pe Moise în robie la popor să le aducă această veste bună, să le predice evanghelia despre o țară promisă în care curge lapte și miere și în care vor merge și vor intra. Vor trăi în case pe care nu le-au zidit ei și vor mânca din vii pe care nu le-au plantat ei. Vești extraordinare! Parcă suna prea bine ca să fie adevărat.

Ce s-a întâmplat? Au ieșit din robia Egiptului și în câte zile au ajuns la Cades-Barnea? În 11 zile (Deuteronom 1:2). După 400 de ani de robie, Dumnezeu i-a vrut în țara promisă în 11 zile. Așa că aceste iscoade merg și inspectează țara și apoi se întorc și se răzvrătesc împotriva lui Dumnezeu zicând că ei nu vor intra în țară. Și aici în Evrei 3, Dumnezeu spune că "părinții voștri m-au testat timp de 40 de ani. Nu Eu i-am testat pe ei, ci ei pe Mine. Timp de 40 de ani am încercat să îi duc pe acești oameni într-o țară unde nu aveau de muncit atâta ca să-și câștige existența, dar nu au vrut să intre." Și apoi Dumnezeu spune că "am jurat că nu vor intra în odihna Mea." Foarte interesant! El nu a spus că "nu veți intra în Canaan, ci că nu veți intra în odihna Mea."

Apoi pasajul spune că Iosua a dus poporul în țara Canaan până la urmă. Însă dacă această țară ar fi fost odihna lui Dumnezeu (v 4:8), atunci de ce Dumnezeu ar mai fi vorbit lui David mai târziu în Psalmii 95:7-8 despre o altă zi, adică astăzi, în care să nu ne împietrim inimile? Prin urmare, este și încă a rămas o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu, adică pentru noi cei născuți din nou, în care suntem invitați să intrăm.

Cred că știm multe despre credință, cum vine, cum funcționează, ce face credința, cum credința te catapultează în puterea lui Dumnezeu, cum credința te duce în promisiunile lui Dumnezeu și cum pentru a primi tot ceea ce Dumnezeu a dat, ai nevoie de credință. *Dar înainte ca credința să facă toate aceste lucruri în viața ta, înainte ca credința să producă rezultate în viața ta, există un lucru pe care credința îl va face mai întâi de toate: credința te va conduce întâi în odihna lui Dumnezeu.*

Ce este odihna lui Dumnezeu?

Odihna lui Dumnezeu este un loc, o dimensiune, sau un tărâm în care intrăm.

Geneza 2:1-3 (NTR)

¹ Astfel au fost sfârșite cerurile, pământul și întreaga lor oștire.

² În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse. El S-a odihnit în ziua a șaptea de toată lucrarea pe care o făcuse.

³ Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ea S-a odihnit de toată lucrarea pe care a făcut-o în creație.

În a șaptea zi îl vedem pe Dumnezeu cum creează un tărâm al odihnei în care îl invită și pe om după ce îl creează la sfârșitul zilei a șasea. În grădina Eden era odihna lui Dumnezeu și omul avea de lucru, dar nu era o muncă grea cu transpirație. Tot ce făcea sau lucra, făcea dintr-un loc și un tărâm al odihnei.

În Sabatul lui Dumnezeu, în odihna lui Dumnezeu, munca și căsătoria nu erau făcute din sau sub presiune, ci din plăcere. Când omul a păcătuit, el a distrus acea zi de odihnă sau, mai bine zis, a ieșit din ea. Tărâmul odihnei a rămas intact însă omul a ieșit din el și a intrat în muncă asiduă. Viața de căsătorie a devenit o muncă. De ce? Pentru că nu mai erau în acel loc de odihnă și pace. Căsătoria a fost proiectată pentru acel loc de odihnă, și la fel munca a fost plănuită în cadrul acelei odihne.

Primul om care a reintrat în odihnă

Ioan 14:10 (NTR)

¹⁰ Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun, nu le spun de la Mine, ci Tatăl, Care locuiește în Mine, Își face lucrările Lui.

Isus a fost primul om care a reintrat în odihna lui Dumnezeu. El trăia în mod constant în odihnă, permițându-i Tatălui să lucreze prin El.

Odihna despre care vorbesc nu înseamnă o pernă pe care să dormi liniștit zile întregi și să te odihnești sau o vacanță în care te relaxezi. Este nevoie și de odihnă fizică însă nu despre asta e vorba aici. Isus în ziua de Sabat, o zi de odihnă, merge la un om care era culcat pe o pernă și îi zice: ia-ți patul și umblă.

Oridecâteori Biblia vorbește de odihnă se referă la un tărâm, o dimensiune mentală constantă din care Isus funcționa. Credeți că Isus nu muncea din greu? E nevoie doar să citești prin Evangheliile și să încerci să faci o linie cronologică cu toate activitățile Lui dintr-o zi și ai să îți dai seama că nu stătea degeaba deloc. Însă era constant în tărâmul odihnei, în acea zonă a odihnei. Niciodată nu ai să-L vezi pe Isus într-o postură pietrificată, speriat, panicat sau impulsiv. Isus era enervant de liniștit. Vine lair și îi zice că fata lui moare și Isus așteaptă și nu se grăbește, iar între timp fetița chiar moare. La fel face și cu Lazăr, prietenul lui cel mai bun. În locul lui Isus, când auzeam de Lazăr că e pe patul de moarte, ne apucam de rugăciune imediat și de porunci morții să plece. Însă Isus nu a făcut așa, ci a zis simplu că "această boală nu este spre moarte". Apoi în timpul furtunii pe mare, Isus doarme. Maria vine alarmată la nunta din Cana că nu este vin la nuntă. Ucenicii vin stresați că trebuie să hrănească pe cei 5000 de oameni. Însă Isus e calm și negrăbit în toate aceste circumstanțe. Cum putea Isus să fie așa? *Nu era așa din cauză că era Dumnezeu, ci pentru că, a intrat în odihna lui Dumnezeu ca om și nu ca Dumnezeu.*

Adam nu se îngrijora deloc de existența lui sau cum să își câștige pâinea. Știai că Adam nu a lucrat niciodată pentru mâncare? Mâncarea pur și simplu îi venea, îi era dată în grădina Eden.

Psalmi 127:1-2 (VDC)

¹ Dacă nu zidește Domnul o casă,
degeaba lucrează cei ce o zidesc;
dacă nu păzește Domnul o cetate,
degeaba veghează cel ce o păzește.

² Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați târziu
ca să mâncați o pâine câștigată cu durere,
căci preaiubiților Lui El le dă pâine ca în somn.

Ideea nu este să nu muncești, ci să nu muncești din stres și frică că nu ai să ai de ajuns, sau să demonstrezi ceva oamenilor. *În tot ce faci, dacă ești sub presiune și nu sub plăcere, atunci nu ai intrat încă în odihna lui Dumnezeu.*

Ce este totuși această odihnă?

Odihna aceasta nu este loc fizic, ci un tărâm mental, după cum spuneam. Mutarea într-o altă țară sau schimbarea serviciului nu te vor duce în odihnă. *Odihna aceasta nu este calmitate sau tăcere ascetică sau un loc seren liniștit.* Odihna această nu e ceva similar cu yoga.

Definiția odihnei lui Dumnezeu - *O stare mentală și emoțională de liniște, siguranță, și bucurie generate de încrederea deplină în ceea ce a vorbit Dumnezeu în Cuvântul Lui despre toate situațiile și problemele cu care te confrunți ASTĂZI, că ele toate se vor rezolva în favoarea ta.*

Odihna nu este speranța că toate se vor termina într-o zi când vom ajunge în viața de după moartea fizică. Soluția pentru orice problemă din viața ta a fost platită deja de Cristos la cruce, e inclusă în jertfa lui Cristos și e la dispoziția ta acum.

Pacea pe care Isus ți-o dă funcționează în furtună, în trafic, și în anularea unui zbor. Este o pace lucrătoare din tărâmul odihnei lui Dumnezeu. Odihna a fost creată pentru om. Vindecarea, protecția, prosperitatea se află în odihna lui Dumnezeu. Adevărata credință se manifestă prin această odihnă.

Dumnezeu este un gentleman. Când tu crezi că poți să o faci, poți să-ți mărești credința, să te strofoci, El va da un pas înapoi. Isus spunea: Tatăl lucrează, de aceea vindec.

Știți, de obicei, acest pasaj din Evrei despre odihnă se citește la înmormântări și se face aluzie la odihna din cimitir. Însă dacă ne uităm atenți la text, o să vedem că oamenii de acolo care au murit fizic în pustie, nu au intrat în odihna lui Dumnezeu. Și din această cauză au și murit.

Odată un pastor stătea la masă cu un prieten de-al lui. Și în timp ce mâncau, pastorul primește un telefon în care este informat că a fost jefuită clădirea bisericii și că toată aparatura audio și video foarte scumpă a fost furată. După ce a terminat convorbirea, pastorul a pus liniștit telefonul jos și a continuat să mănânce. Prietenul lui, oarecum panicat, nu înțelegea ce se întâmplă și îl întreabă pe pastor cum poate fi așa de relaxat. La care pastorul îi răspunde: "Diavolul poate să îmi fure boxele și toată aparatura, dar nu și pacea. Dacă rămân în odihnă, pot să obțin înapoi câtă aparatură vreau eu, dar dacă ies din odihnă, am pierdut totul."

Adevărata ispită a lui Isus

Adevărata ispită a lui Isus nu a fost în realitate de mâncă sau de a se arunca de pe templu, ci de a ieși din odihnă și de a-și demonstra Lui Însuși că e fiul lui Dumnezeu. Aveți idee cât timp și energie consumăm ca să demonstrăm ceva cuiva? Isus nu încercat niciodată să demonstreze nimic nimănui sau să se justifice. El a fost un tâmplar obișnuit timp de 30 de ani. Cred că asta spune multe.

Tu vei deveni inconfortabil oamenilor când nu mai ai nimic de demonstrat sau de dovedit și nu mai încerci să construiești sau să menții o reputație în fața oamenilor. Nu vei mai încerca să împlinești toate așteptările oamenilor. Vei deveni inconfortabil pentru că vei pune limite așa încât să nu ieși din starea de odihnă. Uneori va trebui să spui NU la unele lucruri bune care altădată le făceai. Și mulți oameni nu vor înțelege asta și te vor vorbi de rău. Sunt convins că pentru majoritatea dintre noi, Isus a fost sau ar fi fost o persoană inconfortabilă în multe privințe.

Curgerea puterii e în odihnă

Când ajungi în acel loc de odihnă, intri într-o curgere a puterii miraculoase a lui Dumnezeu în toate aspectele vieții tale și a altora din jurul tău. Sunt foarte mulți oameni în trupul lui Cristos care au reușit cumva să funcționeze în darurile Duhului Sfânt, dar nu au intrat niciodată în odihna lui Dumnezeu și din cauza aceasta au eșuat în final, pentru că erau mereu sub o presiune de a performa. Acest lucru nu îi face profeți falși, ci profeți autentici care au pierdut odihna. Știți care a fost problema împăratului Saul în Vechiul Testament? Nu a așteptat pe Samuel, și a cedat presiunii poporului. Și Samuel îi zice: "Problema nu este actul în sine că ai adus jertfa, ci faptul că tu ca și împărat, ca

lider, ai părăsit locul odihnei lui Dumnezeu. *Ca și lider, nu-ți poți permite să nu fii în odihna lui Dumnezeu.*"

Lucrarea lui Isus și a noastră

Psalmii 110:1 (VDC)

¹ Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.” –

Aici Dumnezeu, Tatăl Îi zice lui Isus (domnul lui David) să stea jos, să se așeze la dreapta Lui până când El, Tatăl, Îi pune pe dușmanii lui Isus sub picioarele Lui. Descrierea serviciului lui Isus este să conducă națiunile lumii, adică să domnească. Dar l-ai văzut pe Isus vreodată stresat, timorat?

În Efeseni, Biblia ne spune că și noi am fost elevați și ridicați să fim așezați pe același tron cu Isus la dreapta lui Dumnezeu. Tatăl Îți spune și ție și mie: "Hei, stai așezat până când eu pun toți dușmanii tăi sub picioarele tale." Și ultimul dușman e moartea. Așa că este o lucrare a lui Dumnezeu care aduce dușmanii sub picioarele tale.

Pace versus putere

Romani 16:20 (NTR)

²⁰ *Dumnezeul păcii îl va zdrobi în curând pe Satan sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi!*

Nu Dumnezeuul puterii, ci Dumnezeuul păcii îl va zdrobi pe Satan. *Noi credem că zdrobirea lui Satan e o chestiune de putere, dar aici zice că e o chestiune de pace.*

Pace se traduce cu *irene* în greacă și cu *shalom* în ebraică. Pacea este acel tărâm al finalității (unde totul este terminat, finalizat, complet), un tărâm unde nu lipsește nimic. Dumnezeuul acelui *shalom* îl va zdrobi pe Satan.

Odihna e o persoană

Isaia 9:6-7 (BTF2015)

⁶ Căci un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul lui și Îi va fi pus numele Minunat, Sfătuitor, Dumnezeuul puternic, Tatăl veșnic, *Printul Păcii*.

⁷ *Creșterea domniei și păcii Lui nu va avea sfârșit, peste tronul lui David și peste împărăția sa, pentru a o rândui și a o întemeia cu judecată și cu dreptate de acum înainte pentru totdeauna. Zelul DOMNULUI oștirilor va face aceasta.*

Matei 11:28-30 (VDC)

²⁸ *Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.*

²⁹ *Luauți jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.*

³⁰ *Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară."*

Nu știu dacă ați observat că mai peste tot Isus spune: "Veniți după Mine și urmați-Mă". Însă aici, în pasajul de mai sus, pentru cei oboșiți, El zice: "Veniți la Mine, nu după Mine". *Pacea și odihna nu sunt o formulă, ci o persoană: Persoana lui Cristos.*

O singură "muncă" în Noul Testament

Evrei 4:9-11 (NTR)

⁹ *Prin urmare, rămâne o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu.*

¹⁰ *Fiindcă oricine a intrat în odihna Lui s-a odihnit și el de lucrările lui, ca și Dumnezeu de ale Sale.*

¹¹ *Așadar, să ne străduim (să facem orice efort, să ne muncim) deci să intrăm în acea odihnă, pentru ca nimeni să nu cadă prin același fel de neascultare!*

Există un singur lucru în Noul Testament pentru care trebuie să "muncim" și "să ne străduim": să intrăm în odihnă. *Muncește-te în fiecare zi să intri în odihnă (oximoron)*. De ce? Pentru că nu e ușor și nu e tendința naturală a creștinului.

Cum să intri în această odihnă?

Cuvântul lui Dumnezeu

Evrei 4:11-16 (NTR)

¹¹ *Așadar, să ne străduim (să facem orice efort, să ne muncim) deci să intrăm în acea odihnă, pentru ca nimeni să nu cadă prin același fel de neascultare!*

¹² *Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și activ (puternic), mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând până desparte*

sufletul și duhul, încheieturile și măduva și este cel ce discernе gândurile și intențiile inimii.

¹³ Nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit ochilor Lui, înaintea Căruia trebuie să dăm socoteală.

¹⁴ Așadar, fiindcă avem un Mare Preot Care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ne ținem tare de mărturisirea noastră.

¹⁵ Căci *n-avem* un Mare Preot Care să nu poată avea milă de slăbiciunile noastre, ci Unul Care a fost ispitit în toate felurile, ca și noi, dar fără păcat.

¹⁶ Așadar, să ne apropiem cu îndrăzneală de tronul harului, ca să primim milă și să găsim har care să ne dea ajutor la vreme de nevoie.

Cuvântul lui Dumnezeu aici e în contextul odihnei lui Dumnezeu. Dacă îi dai voie Cuvântului lui Dumnezeu să intre adânc în viața ta, El va face o discernere sau o cernere în gândurile tale și îți va spune: *"Asta e din suflet, cealaltă e din spirit; asta e pură informație, cealaltă e revelație"*. Și apoi trebuie să faci o decizie. Și făcând asta constant, intri în odihnă!

Dumnezeu știe toate gândurile și intențiile tale (v.13) și aceasta poate crea frică în tine. Noi punem tot felul de măști, încercăm să demonstrăm lucruri, și din cauza asta, stăm în afara odihnei.

Și atunci ce facem? Versetul 15 spune că nu avem un Mare Preot Care să nu poată avea milă de slăbiciunile noastre. Versetul 15 putea foarte frumos să spună același lucru în felul următor: *"avem un Mare Preot care are milă de slăbiciunile noastre"*. Însă folosind o negație dublă, autorul a accentuat și mai mult cât de adevărat este acest lucru. Noi venim în prezența Lui ca să primim har.

Romani 14:17 (VDC)

¹⁷ Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt.

Când ieși din pacea lui Dumnezeu, tu nu funcționezi în Împărăție sau din Împărăție, ci te plasezi în afara Împărăției. Și nu mă refer aici la pierderea mântuirii, ci la viața de zi cu zi. *Când ieșim din pace și bucurie, blocăm curgerea puterii. Și nu e Dumnezeu Cel care o blochează, ci noi.*

A-L căuta pe Dumnezeu și a face lucruri pentru El este bine. Dar între acest lucru și a deveni obosit, frustrat și iritat este o linie foarte subțire pe care aproape că nici nu știi când ai trecut-o sau de când ești acolo. *Și în frustrare, presiune și iritare nu mai este curgerea și ungerea lui Dumnezeu!*

Vorbirea în limbi

Cu cât mai mult te disciplinezi și înveți să fii zilnic într-o atmosferă de închinare, rugăciune în limbi, ascultarea de predici, cu atât mai mult munca de a fi în odihnă este mai mică, și odihnă devine un stil de viață.

Isaia 28:11-12 (NTR)

¹¹ De aceea, prin buze încâlcite și într-o altă limbă,

va vorbi El acestui popor,

¹² celor cărora le-a zis:

„Iată locul de odihnă!

Lăsați-l pe cel ostenit să se odihnească!

Aici este odihna!”

Dar ei n-au vrut să asculte.

O altă modalitate prin care te poți "strădui" să intri în odihnă este vorbirea în limbi. Atunci când vorbești în limbi, pe lângă multe alte lucruri pe care Duhul Sfânt le face, El predică minții și emoțiilor tale într-o limbă necunoscută, și astfel sufletul tău intră în odihna lui Dumnezeu.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajul audio al acestui articol, puteți urmări mesajul video sau îl puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următorul link:

[Odihna credinței \(Mesaje individuale\) - 14 august 2022](#)